

Język oryginału: angielski

Nr.: ICC-02/05-01/09

Data: 4 marca 2009 r.

I IZBA PRZYGOTOWAWCZA

W składzie: Sędzia Akua Kuenyehia, Przewodniczący Składu
Sędziowskiego
Sędzia Anita Ušacka
Sędzia Sylvia Steiner

**SYTUACJA W DARFURZE, SUDAN
W SPRAWIE**

**PROKURATOR przeciwko OMAROWI HASSANOWI AHMADOWI AL
BASHIR (zwanemu dalej „OMAREM AL BASHIREM”)**

Dokument publiczny

NAKAZ ARESZTOWANIA OMARA AL BASHIRA

Dokument na zostać przekazany do wiadomości na podstawie postanowienia 31 Regulaminu Trybunału następującym osobom i organom:

Urząd Prokuratora

Adwokat obrony

Luis Moreno Ocampo, Prokurator
Essa Faal, starszy prawnik procesowy -
pierwszy zastępca Prokuratora (Senior
Trial Lawyer)

Pełnomocnicy prawni poszkodowanych

Pełnomocnicy prawni wnioskodawców

Poszkodowani bez reprezentacji

**Wnioskodawcy bez reprezentacji
ubiegający się o uczestnictwo/
odszkodowanie**

**Urząd Adwokata Obrony z Urzędu dla
Poszkodowanych**

Urząd Adwokata z Urzędu dla Obrony

Przedstawiciele Państw

Amicus Curiae

SEKRETARIAT MIĘDZYNARODOWEGO TRYBUNAŁU KARNEGO

**Sekretarz Międzynarodowego
Trybunału Karnego**
Pani Silvana Arbia

Sekcja Przygotowawcza Obrony

**Wydział ds. Poszkodowanych i
Świadków**

Sekcja Zatrzymań

**Sekcja ds. Uczestnictwa
Poszkodowanych i Odszkodowań**

Pozostałe sekcje i wydziały

I IZBA PRZYGOTOWAWCZA Międzynarodowego Trybunału Karnego (zwane dalej „Izbą” i odpowiednio „Trybunałem”);

PO ROZPATRZENIU „Prosecution’s Application under Article 58” [„wniosku Prokuratora w trybie art. 58”] (zwanego dalej „wnioskiem Prokuratora”) złożonego w dniu 14 lipca 2008 r., do akt sytuacji w Darfurze, Sudan (zwanej dalej „sytuacją w Darfurze”) o wydanie nakazu aresztowania Omara Hassana Ahmada Al Bashira (zwanego dalej „Omarem Al Bashirem”) za ludobójstwo, zbrodnie przeciw ludzkości i zbrodnie wojenne;¹

PO ZBADANIU materiału pomocniczego oraz innych informacji przedstawionych przez Prokuratora;²

UWZGLĘDNIAJĄC „Decision on the Prosecution’s Request for a Warrant of Arrest against Omar Hassan Al. Bashir”³ [„Decyzję w sprawie wniosku Prokuratora w trybie art. 58 ust. 7 Statutu”], na mocy której Izba uznaje, że istnieją uzasadnione powody by wierzyć, że Omar Al Bashir ponosi odpowiedzialność karną w trybie art. 25 ust. (3) pkt (a) Statutu jako pośredni sprawca lub jako bezpośredni współsprawca⁴, za zbrodnie wojenne oraz zbrodnie przeciw ludzkości oraz że jego aresztowanie wydaje się konieczne w rozumieniu art. 58 ust. 1 lit. b) Statutu Rzymskiego (zwanego dalej „Statutem”);

UWZGLĘDNIAJĄC art. 19 i art. 58 Statutu;

¹ ICC-02/05-151-US-Exp; ICC-02/05-151-US-Exp-Anxs1-89; Corrigendum ICC-02/05-151-US-Exp-Corr oraz Corrigendum ICC-02/05-151-US-Exp-Corr-Anxs1 & 2; i Public redacted version ICC-02/05-157 oraz ICC-02/05-157-AnxA.

² ICC-02/05-161 oraz ICC-02/05-161-Conf-AnxsA-J; ICC-02/05-179 oraz ICC-02/05-179-Conf-Exp-Anxs1-5; ICC-02/05-183-US-Exp oraz ICC-02/05-183-Conf-Exp-AnxsA-E.

³ ICC-02/05-01/09-1

⁴ Zobacz Częściowe zdanie odrębne Sędzi Anity Ušackiej do „Decision on the Prosecution’s Application for a Warrant of Arrest against Omar Hassan Ahmad Al Bashir”, Część IV

MAJĄC NA UWADZE, że w oparciu o materiał dostarczony przez Urząd Prokuratora w celu poparcia Wniosku Prokuratora oraz bez uszczerbku dla sprzeciwów wobec wszelkich dalszych ustaleń, które mogą zostać poczynione na podstawie art. 19 Statutu, Trybunał jest sądem właściwym dla rozpatrywania sprawy przeciwko Omarowi Al Bashirowi;

UWZGLĘDNIAJĄC, że na podstawie tego materiału dostarczonego przez Urząd Prokuratora na poparcie Wniosku Urzędu Prokuratora, brak jest rzekomej przyczyny lub oczywistego powodu zmuszającego Izbę, by kierowała się własnym uznaniem na podstawie art. 19 ust. 1 Statutu w celu ustalenia na tym etapie dopuszczalności wystąpienia przeciwko Omarowi Al Bashirowi.

MAJĄC NA UWADZE, że istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia, iż w okresie od marca 2003 r. do co najmniej 14 lipca 2008 r. w Darfurze w Sudanie trwał długotrwały konflikt zbrojny nie będący konfliktem o charakterze międzynarodowym w rozumieniu art. 8 ust. 2 lit. f) Statutu, pomiędzy rządem Sudanu a kilkoma zorganizowanymi grupami zbrojnymi, w tym m.in. Ruchem/Armią Wyzwolenia Sudanu (Sudanese Liberation Movement/Army) i Ruchem na rzecz Sprawiedliwości i Równości (Justice and Equality Movement);

MAJĄC NA UWADZE, że istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia: (i) iż wkrótce po ataku na lotnisko El Fasher w kwietniu 2003 r. rząd Sudanu wezwał do mobilizacji milicję džandżawidów w odpowiedzi na działania Ruchu/Armii Wyzwolenia Sudanu, Ruchu na rzecz Sprawiedliwości i Równości i innych uzbrojonych grup opozycyjnych w Darfurze, a następnie przeprowadził siłami rządu Sudanu, w tym przy wykorzystaniu Sudańskich Sił Zbrojnych i sprzymierzonej z nimi milicji džandżawidów, Sudańskich Sił Policyjnych, Narodowego Wywiadu i Służb

Bezpieczeństwa (NISS) oraz Komisji Pomocy Humanitarnej (HAC) kampanię antypowstańczą w całym rejonie Darfuru przeciwko tym wspomnianym uzbrojonym grupom; oraz (ii) że ta kampania antypowstańcza trwała do dnia złożenia Wniosku Prokuratora w dniu 14 lipca 2008 r.;

MAJĄC NA UWADZE, że istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia: (i) iż podstawowym elementem kampanii antypowstańczej prowadzonej przez rząd Sudanu był niezgodny z prawem atak na część ludności cywilnej Darfuru, należącej głównie do ludów Fur, Zaghawa i Masalit⁵, którą rząd Sudanu uważał za sprzyjającą Ruchowi/Armii Wyzwolenia Sudanu, Ruchowi na rzecz Sprawiedliwości i Równości i innym uzbrojonym grupom występującym przeciwko rządowi Sudanu w trwającym zbrojnym konflikcie w Darfurze; oraz (ii) że w ramach tego podstawowego elementu kampanii antypowstańczej siły rządowe regularnie popełniały akty rozboju po zajęciu miast i wiosek, które były przez nie atakowane;⁶

MAJĄC NA UWADZE, że istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia, iż mniej więcej niedługo po ataku z kwietnia 2003 r. na lotnisku El Fasher do 14 lipca 2008 r., siły rządu Sudanu popełniły zbrodnie wojenne z art. 8 ust. 2 pkt e) podpkt (i) oraz art. 8 ust. 2 pkt. e) podpkt (v) Statutu, w tym Sudańskie Siły Zbrojne i stowarzyszona z nimi milicja džandżawidów, Sudańskie Siły Policyjne, Narodowy Wywiad i Służby Bezpieczeństwa oraz Agencja Pomocy Humanitarnej w ramach wyżej wzmiankowanej antypowstańczej kampanii rządu Sudanu;

⁵ Zobacz Częściowe zdanie odrębne Sędzi Anity Ušackiej do "Decision on the Prosecution's Application for a Warrant of Arrest against Omar Hassan Ahmad Al Bashir", Część III.B.

⁶ W tym między innymi: (i) pierwszy atak na Kodoom w dniu 15 sierpnia 2003 lub około tej daty; (II) drugi atak na Kodoom w dniu 31 sierpnia 2003 lub około tej daty; (iii) atak na Bindisi w dniu 15 sierpnia 2003 lub około tej daty; (iv) atak powietrzny na Mukjar między sierpniem a wrześniem 2003 r.; (V) atak na Arawala w dniu 10 grudnia 2003 r. lub około tej daty; (vi) atak na miasto Shattaya oraz otaczające go wioski (w tym wioskę Kailek) w lutym 2004 r.; (vii) atak na Muhajerya w dniu 7 października 2007 r. lub około tej daty; (viii) ataki na Saraf Jidad w dniu 7, 12 i 24 stycznia 2008 r.; (ix) atak na Silea w dniu 8 lutego 2008 r.; (xii) atak na Jebel Moon pomiędzy 19 a 22 lutego 2008 r.

MAJĄC TAKŻE NA UWADZE, że istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia, iż na tyle, na ile stanowiło to podstawowy element antypowstańczej kampanii rządu Suanu, polityka rządu Sudanu polegała na niezgodnym z prawem atakowaniu tej części ludności cywilnej Farfuru, należącej w dużym stopniu do ludów Fur, Masalit i Zaghawa, którą rząd Sudanu uważał za sprzyjającą Ruchowi/Armii Wyzwolenia Sudanu, Ruchowi na rzecz Sprawiedliwości i Równości i innym uzbrojonym grupom występującym przeciwko rządowi Sudanu w trwającym zbrojnym konflikcie w Darfurze;

UWZGLĘDNIAJĄC, że istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia, że ten niezgodny z prawem atak na wyżej wzmiankowaną część ludności cywilnej Darfuru był (i) szeroko zakrojony, ponieważ dotknął co najmniej setek tysięcy osób i odbywał się na ogromnych obszarach terytorium regionu Darfur; oraz (ii) systematyczny, ponieważ te akty przemocy przebiegały w znacznym stopniu w podobny sposób;

MAJĄC TAKŻE NA UWADZE, że istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia, że w ramach niezgodnych z prawem ataków rządu Sudanu na wyżej wzmiankowaną część ludności cywilnej Darfuru i wiedząc o takich atakach, siły rządu Sudanu narażyły w całym regionie Darfuru tysiące osób cywilnych, należących przede wszystkim do ludów Fur, Masalit i Zaghawa, na akty zabójstwa i eksterminacji;⁷

MAJĄC TAKŻE NA UWADZE, że istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia, że w ramach niezgodnych z prawem ataków rządu Sudanu na wyżej wzmiankowaną część ludności cywilnej Darfuru i wiedząc o takich atakach, siły rządu Sudanu dopuściły się w całym regionie Darfuru (i) przymusowych przesiedleń setek tysięcy

⁷ W tym, między innymi (i) miasta Kodoom, Bindisi, Mukjar i Arawala oraz pobliskie wioski w okol. Wadi Salih, Mukjar i Garsila-Deleig w Darfurze Zachodnim między sierpniem a grudniem 2003 r.; (ii) miasta Shattaya i Kailek w Darfurze Południowym w lutym i marcu 2004 r.; (iii) między 89 a 92 miast i wiosek zamieszkałych głównie przez ludy Zaghawa, Masalit i Misseriya Jebel w okolicy Buram w Darfurze Południowym między listopadem 2005 r. a wrześniem 2006 r. (iv) miasto Muhajeriya w okol. Yasin w Darfurze Południowym w dniu 8 października lub około tej daty; (v) miasta Saraf Jidad, Abu Suruj, Sirba, Jebelk Moon i Silea w okol. Kulbus w Darfurze Zachodnim między styczniem a lutym 2008 r.; oraz (vi) obszary Shegeg Karo i al-Ain w maju 2008 r.;

osób cywilnych, należących przede wszystkim do ludów Fur, Masalit i Zaghawa;⁸
(ii) gwałtów na tysiącach cywilnych kobiet, należących głównie do tych ludów;⁹ oraz
(iii) tortur na ludności cywilnej, należące głównie do tych samych grup;¹⁰

UWZGLĘDNIAJĄC w związku z powyższym, że istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia, że w okresie zaczynającym się tuż po ataku na lotnisko El Fasher w kwietniu 2003 r. do 14 lipca 2008 r. sudańskie siły rządowe, w tym Sudańskie Siły Zbrojne i stowarzyszona z nimi milicja džandżawidów, Sudańskie Siły Policyjne, Narodowy Wywiad i Służby Bezpieczeństwa oraz Agencja Pomocy Humanitarnej, popełniły zbrodnie przeciw ludzkości, w tym zabójstw, eksterminacji, przymusowego przesiedlania ludności, tortur i gwałtów odpowiednio z art. 7 ust. 1 pt. a), b), d), f) i g) Statutu w rejonie Darfuru;

UWZGLĘDNIAJĄC, że istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia, że Omar Aln Bashir był z mocy prawa i faktycznie Prezydentem Sudanu i Naczelnym Dowódcą Sudańskich Sił Zbrojnych od marca 2003 r. do 15 lipca 2008 r. oraz, że na tym stanowisku odgrywał zasadniczą rolę w koordynowaniu, wraz z innymi sudańskimi przywódcami politycznymi i wojskowymi wysokiego szczebla, planu i realizacji wyżej wzmiankowanej antypowstańczej kampanii rządu sudańskiego;

⁸ W tym, między innymi (i) miasta Kodoom, Bindisi, Mukjar i Arawala oraz pobliskie wioski w okol. Wadi Salih, Mukjar i Garsila-Deleig w Darfurze Zachodnim między sierpniem a grudniem 2003 r.; (ii) miasta Shattaya i Kailek w Darfurze Południowym w lutym i marcu 2004 r.; (iii) między 89 a 92 miast i wiosek zamieszkałych głównie przez ludy Zaghawa, Masalit i Misseriya Jebel w okolicy Buram w Darfurze Południowym między listopadem 2005 r. a wrześniem 2006 r. (iv) miasto Muhajeriya w okol. Yasin w Darfurze Południowym w dniu 8 października lub około tej daty; (v) miasta Saraf Jidad, Abu Suruj, Sirba, Jebelk Moon i Silea w okol. Kulbus w Darfurze Zachodnim między styczniem i lutym 2008;

⁹ W tym, między innymi (i) miasta Bindisi i Arawala oraz pobliskie wioski w Darfurze Zachodnim między sierpniem a grudniem 2003 r.; (ii) miasto Kailek w Darfurze Południowym w lutym i marcu 2004 r.; oraz (iii) miasta Sirba i Silea w okol. Kulbus w Darfurze Zachodnim między styczniem i lutym 2008 r.

¹⁰ w tym, między innymi; (i) miasto Mukjar w Darfurze Zachodnim w sierpniu 2003 r.; (ii) miasto Kailek w Darfurze Zachodnim w marcu 2004 r.; oraz (iii) miasto Jebel Moon w okol. Kulbus w Darfurze Zachodnim w lutym 2008 r.

UWZGLĘDNIAJĄC ponadto, że Izba uznaje możliwość, że istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia: (i) że rola Omara Al. Bashira wykroczała poza koordynację planowania i realizacji wspólnego planu; (ii) że kontrolował on w pełni wszystkie gałęzie „aparatu” Państwa Sudan, w tym Sudańskie Siły Zbrojne i ich sojusznika – milicję džandżawidzką, Sudańskie Siły Policyjne, NISS i HAC; oraz (iii) że wykorzystywał tę kontrolę w celu zagwarantowania realizacji wspólnego planu;

MAJĄC NA UWADZE, że z wszystkich wyżej wymienionych powodów istnieją uzasadnione podstawy do przyjęcia, iż Omar Al Bashir ponosi odpowiedzialność karną na podstawie art. 25 ust. 3 lit. a) Statutu jako pośredni sprawca lub jako pośredni współpracownik za:

- i. umyślne skierowanie ataków przeciwko ludności cywilnej jako takiej lub przeciwko poszczególnym osobom cywilnym niebiorącym bezpośredniego udziału w działaniach wojennych będące zbrodnią wojenną w rozumieniu art. 8 ust. 2 lit. e) pkt i) Statutu,
- ii. grabieże będące zbrodnią wojenną w rozumieniu art. 8 ust. 2 lit. e) pkt v) Statutu,
- iii. zabójstwo stanowiące zbrodnię przeciw ludzkości w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. a) Statutu,
- iv. eksterminację stanowiącą zbrodnię przeciw ludzkości w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) Statutu,
- v. przymusowe przesiedlenie stanowiące zbrodnię przeciw ludzkości w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. d) Statutu,
- vi. tortury stanowiące zbrodnię przeciw ludzkości w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. f) Statutu; oraz
- vii. gwałt stanowiący zbrodnię przeciw ludzkości w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. g) Statutu;

MAJĄC NA UWADZE, że aresztowanie Omara Al Bashira na podstawie art. 58 ust. 1 Statutu wydaje się na obecnym etapie konieczne w celu zapewnienia (i) jego osobistego stawiennictwa przed Trybunałem; (ii) jak również zapewnienia, że nie będzie on utrudniał ani zagrażał śledztwu w sprawie zbrodni, które są mu zarzucane zgodnie ze Statutem; oraz (iii) że zaprzestanie zlecenia wyżej wzmiankowanych zbrodni;

W OPARCIU O WYMIENIONE POWODY

NINIEJSZYM WYDAJE:

NAKAZ ARESZTOWANIA OMARA AL BASHIRA; mężczyzny, będącego narodowości sudańskiej, urodzonego 1 stycznia 1944 r. w Hoshe Bannaga, Prowincja Shendi, w Sudanie, należącego do północnosudańskiego plemienia Jaáli, Prezydenta Republiki Sudanu od czasu mianowania go na to stanowisko przez Rewolucyjną Radę Dowódczą Ocalenia Narodowego w dniu 16 października 1993 r. i wybrany następnie na to stanowisko od 1 kwietnia 1996 r., którego nazwiska podaje się również w następującym brzmieniu: Omar al.-Bashir, Omer Hassan Ahmed El Bashire, Omar al.-Bashir, Omar al.-Beshir, Omar el-Bashir, Omer Albasheer, Omar Elbashir i Omar Hassan Ahmad el-Béshir.

Sporządzono w języku angielskim i francuskim, przy czym wersja w języku angielskim jest wersją rozstrzygającą.

Sędzia Akua Kuenyehia
Przewodniczący Składu Sędziowskiego

Sędzia Anita Ušacka

Sędzia Sylvia Steiner

Sporządzono w śróde 4 marca 2009 r.
w Hadze, w Holandii